

da cū laude reuelaciōe; aī eius obsequium
volens te captiuā. Consideratio. x.

On propter timorem contumaciam cor
ponis cristi illud cum mundicia corpali
monemur streccare. sed ad indeuotionē aut
scandalum in nobis vel in alijs deuitandum
Consideratio ista paꝝ etiā instrudis manife
sta est. Valet tñ nō mediocrit̄ apud scrupu
losos. ut si forte corporalis aliqua sordidies
ipſis nolētibus adueniat. recogitent ad cri
sti corpus nibil hanc attinere. seruata in ami
mo mundicia et reuerēcia sāditatis. Sicut
qui dixerunt ipsā hostiam consecratā nullo
modo in venerem nēm comedendo dimittā. h
statim in celum rapi cōtra expientiam quoti
dianam atq; catholicā veritatem que ponit
corp⁹ cristi vere comedī. Sefellet eos h̄mōi
consideraciōis obliatio dū putat indignum
sentire. ut cristi corpus vel hostiam sacrā in
feculentū stomachū nēm deueiat q̄si videlicet
polluatur aut fedet plus q̄ radius solaris
aut spiritualiū substāciāꝝ aliqua. Dicāt ḡ si
sic iudicāt more carnaliū iudeorū aut paga
norū. cur cristi corpus in maternis viscerib;
a secūdina pellicula mētibus nouem obsera
tū a obuolutum eē voluit. Debet utiq; racio
corrigere sensuale indiciū ne blasphemiam

impia reputemus ipsam rei sincerissimam veritatem. Caveamus a tali spurcita cogitatione per timorem crebrum. quoniam inficit hec ememoracionem plenumque purget. Assuescat homo spiritualiter spualia diiudicare et sentire. Sic ei multis et variis fantasmatum inquietatum impudicitibus semet absoluat. Sic ea minus cuitabit que reuelantur minus curada sunt. corpales loquor sordes. Sic demque magis in conscientie pro corporis puritate confidet.

Ondudamus tandem epilogates. ut nemodo celebraturus. euidente si fibi querat certitudinem super dignificacione sua veraeetur menssum. habeat illa que deo est preparacione. et sufficit non confidat in multitudine virtutis sue et in experientione confessionis aut deuocacionis. aut recollectionis serenitate. potest enim fieri. ut confessio crebra super reialibus oblitus de per accensis. Quod sic dicas. Reddit quippe animam plus iusto sollicitam et pauidam et oiam etiam minima mente. ut de ipsa etiam confessionis imperfectione intrepidet et urgeat iterum confiteri. Dabo tamen do cum tantum. per quod nulla confessionis multiplicacionem inquietacionis causa erit. Si vero fiat non tamquam reputetur pro tunc ad salutem necessaria aut ad celebraacionis illius dispoemta equisita. Sed quod est opus bonum et privilegiatum ad indulgentiam